

Colindul

E totul cuprins de albul veșmânt -
Și câmpuri, și case, și piscuri mărețe,
Liniștea parcă e de mormânt,
Când mama, la sobă, cu glasul ei blând
De Domnul ne spune, și ne dă povețe.

Afară e frig și-n sobă troznește
Jăratie încins în pară de foc,
Desprins și el, parcă, din poveste,
Motanul ochii abia mai mijește...
Și-apoi între noi se-ncinge un joc.

Pe-un vreasc de alun, cu vârful la grindă
Mama, senină, atârnă de zor
Furioare de lână rămase prin tindă,
C-apoi fir subțire din ele să-ntindă
Pe fusu-i ce-aleargă tare cu spor.

Din codrii cei falnici coboară și tata,
Ce-aduce cu el simbria-n desagi -
În munte e iarnă și lucrul e gata.
Deodată, se-aude bătaie în poartă
Colindu-i adus de prieteni dragi.

Deschide roșteiu la drum, cu grăbire,
Georgică al nostru, mezinu-ntre frați.
Colindători dau năvală într-o simțire,
Acum, casa-i plină, răsună colinde,
Iar noi ascultăm cu toții, mirați.

Prin versul ce-l cântă vorbesc de-un Isus,
Ce-a fost întrupat prin sfânta Maria.
Apoi, ea și Iosif la Templu L-au dus,
Ca Domnul să lase-ndurare de sus
Și harul bogat peste pruncul Mesia.

Simțeam cum din ceruri coboară-n căsuță
O pace cum numai la sfinți o-ntâlnești.
Apoi, cu grăbire, draga măicuță,
Întinde bucate pe-a noastră măsuță
Și-i cheamă pe tineri să stea la povești.

Iar eu, dus de gânduri la micul Copil,
Mă strădui să-L văd prin ochi de credință,
Apoi mă apropii de tata, tiptil,
Și el, când mă vede cât sunt de umil,
La pieptul își strânge iubita ființă.

Din seara aceea, cu drag L-am primit
Pe pruncul Isus în sufletul meu.
De-a lungul vieții, mereu L-am simțit,
Cu-a Lui bunătate cum M-a ocrotit
Și-a Lui îndurare de sfânt Dumnezeu.

Un dor mă cuprinde și tare aș vrea
Ca toți să-L primească ca dar pe Hristos.
Adu-ți azi la Domnul povoara cea grea
Tu liber vei fi, scăpa-vei de ea,
Și-apoi, împreună, trăi-veți frumos.

Nu-i vremea să stai mereu la răscruce
Și nici să respingi al Său har ceresc!
O, vino smerit astăzi la cruce,
Primește-L pe Isus, ce pace-ți aduce
Și spune-I cu drag: „Ce mult Te iubesc“!

MINODOR ȘUTEU

Prin Duhul Sfânt

Prin Duhul Sfânt aud cântare,
Un imn măreț și glorios.
E-un cor de îngeri... Bucuroși,
Ei cântă: S-a născut Hristos!

Ascult cântarea ce răsună,
Și mă-nfior, e minunat,
Vibrez și, plin de bucurie,
Îl laud pe-al meu Împărat!

Cu îngerii ce cântă-n ceruri,
Cu oastea sfinților de sus,
Mă plec și eu cu bucurie,
Și cânt spre slava lui Isus.

Spre slava Lui, spre-a Lui onoare,
Îl laud și-I spun: Bun venit!
Mă plec la ieslea Sa umilă,
Privindu-I chip desăvârșit.

O, Prunc preasfânt venit din ceruri,
Te laud și Îți mulțumesc
Și vreau viața mea întregă,
Cu drag doar Ție să-Ți slujesc!

ICA DRĂGOI

Isus, Prunc și Rege

Isus S-a născut
Odată, demult...
Dar azi nu mai e prunc,
Ci Rege preasfânt!

Nu ieslea-i divină,
Ci Pruncul e sfânt.
Azi, darul de smirnă
E plin de pământ...

Mai e rugăciunea
Tămâie spre cer?
Vai, aurul zace
Uitat în ungher!

Isus nu mai este
Un prunc, cum vor mulți.
El azi este Rege
Și vrea să-L ascuți!

În inima ta,
Ce chip a luat?
Să crească în ea
Oare L-ai lăsat?

De-I încă doar prunc
Neajutorat,
Primește-L, cu lacrimi,
Spre-a fi Împărat!

Hristos a-mbrăcat
Veșminte smerite
Dar azi e-nălțat
În slăvi strălucite!

Cei mulți azi Îl caută
La iesle, o zi...
La cruce - nu-i nimeni
Cu El a muri...

Isus, azi, te-așteaptă
La cruce să vii.
Mai urcă o treaptă,
Cu El să învii!

LIDIA DUCIUC

